

тече римска кръвъ, да следва наредбитѣ на римската църква и въ божествения култѣ да върви по обичаитѣ на дѣдитѣ си“. (Българска историческа библиотека, томъ III, стр. 90, София 1928 г.). Отъ тази стара България, която е била населена съ древнитѣ илирийски българи, коренни жители въ Илирия на Балканския полуостровъ, която е била просвѣтена съ евангелското Христово учение отъ св. апостола Павла (Рим. XV, 19 ст.), костурския митрополитѣ носи своята древна църковна титла, отъ най-дълбока апостолска древностъ и до настояще време: Костурски митрополитѣ и екзархъ на цѣла стара България.

Ето защо нашата българска гражданска история се започва отъ полагането на политическия животѣ на древнитѣ илирийски българи, които сж населявали стара България, Македония, която е влизала, въ първитѣ вѣкове на християнството, въ църковния диоцезъ на римската църква, до V вселенски съборъ въ 553 година, който е далъ на древната апостолска I-во-юстиниановска или Българска църква, по настояването на византийския императоръ Юстинианъ Велики, пълна църковна самостоятелностъ (11 и 131 новели на императоръ Юстинианъ Велики). Юстинианъ Велики, византийски императоръ, като гениаленъ и далновиденъ човѣкъ, който е билъ родомъ отъ стара България или втора Македония, който е произхождалъ отъ ославяненитѣ вече въ негово време древни илирийски българи, свободни римски граждани, като е ималъ предъ видъ, Юстинианъ Велики, апостолския исторически авторитетъ на древната апостолска българска църква, която е била основана отъ св. апостола Павла въ неговото родно отечество въ стара България или втора Македония и, за да запази независими своитѣ едноплеменници и еднородци — ославяненитѣ вече въ негово време древни илирийски българи — въ църковно отношение отъ Римъ и Цариградъ, то той отдѣлилъ седемъ отъ западнитѣ провинции отъ илирийската Римска префектура, а именно провинцитѣ: Стара България, или втора Македония, която провинция отъ сетне е била наречена по името на Юстиниана Велики „Първа Юстиниания“, Срѣдиземна Дакия, Прибрѣжна Дакия, Превалитания, Дардания, Горна Македония и Горна Миизия, които провинции сж населявали древнитѣ ославянени Българи, и отъ тѣзи 7 западни провинции на римската илирийска